

hvilken der ikke foreskalder en saadan Sag, troer jeg derved at have tilstrækkelig Grund til at søge en Forandring deri. Det er, som sagt, ikke alene fordi det er aldeles upassende for vor Hær og Flaade, efter den Forandring, som er kommen frem igennem den almindelige Børnepligt, og vel navnlig ved den Gjennemførelse, som denne sidst har faaet gennem Hærloven, thi dette skulde jeg endda kunne finde mig i, men tillige, fordi det jo er generende i det praktiske Liv. Den anden Bestemmelse, som findes i § 2, er ikke saa praktisk, og de Herrer vide jo nok, hvorfor den ikke er praktisk. Det er nemlig, fordi det nu engang er gaaet ind i den almindelige Bevidsthed, at de Forskifter, som fastsætte, at Officererne skulle have en vis Indtægt for at indgaae Ægtekab, ere af den Beskaffenhed, at man uden nogensomhelst Skam og Ulempe kan omgaae dem, og Alle omgaae dem. Man seer jo Mærker af Lieutenanter, som ere gifte, og som altsaa maae have godtgjort at have en sikker Indtægt af 600 Rd. udenfor deres Gage, men kommer man tilfældigviis til at træffe paa dem i den grønne Bog, vil man see, at Folk, som have 600 Rd. udenfor deres Gage, ofte staae op førte med en Indtægt af 500 eller 600 Rd. i det Hele. Man kunde jo derfor gjerne lade dette blive staaende, da som sagt intet Menneske falder paa at overholde Bestemmelsen, men det er jo umægtelig lidt uanstændigt at have Forskifter, som man aldrig overholder. Hvis man nu vilde sige, at man jo nu kunde begynde at overholde disse Forskifter med nogen Kraft, saa troer jeg for det Første at man vilde komme i høieste Grad i Strid med den almindelige Opinion — Noget, som jeg for min Person forresten ikke vilde lægge saa stor Vægt paa — men jeg troer dernæst, at man derved vilde gjøre Noget, som i og for sig selv, ikke har nogensomhelst fornuftig eller naturligt Grund for sig. Den hele Tanke om at betragte de militaire Embedsmænd paa en ganske anden Maade end de andre Embedsmænd, at de skulle være omgivne med en vis splendeur, er jo Noget, man har opgivet, og den Betragtning, som undertiden høres fremført, at det

er Noget, der kunde svække de Paagældendes Lyst til at erponere sig i Krigstilfælde, naar de ikke vidste, at deres Familier sidde under saadanne Forhold, at deres oeconomiske Eksistens er sikret, er jo en Betragtning, som under alle Omstændigheder maa tabe al Betydning her i Landet, hvor man jo virkelig efter de to sidste Krige med den høieste Grad af Liberalitet har sørget for Officerernes Efterladte, og hvor Staten vaager over deres Efterladte, som falde paa Balpladsen. Man kunde maafløe snarere bebreide os, at vi ikke ere gaaede vidt nok i det Forslag, som findes i § 2, idet vi nemlig fremdeles have bibeholdt Nødvendigheden af en Tilladelse fra den Foresatte, fra Krigsministeriet eller Hs. Maj. Kongen, for at en Officere kan indgaae Ægtekab. Jeg mener nu, at dette er en Bestemmelse, som ogsaa maa falde tidligere eller senere, men vi have imidlertid meent, at vi ikke ved denne Leilighed vilde røre ved dette Forhold, som jo staaer i en vis Sammenhæng med andre disciplinaire Forhold og muligviis vilde kunne finde sin Afgjørelse igennem en Ordning af disse. Søvrigt maa det erkjendes, at det er et Forhold, der trænger til at forandres snarest muligt, saameget mere som der nu er kommet en vis Forvirring og Usikkerhed ind i Forholdet, efterat nu Lieutenanterne for en stor Deel bestaae af Folk, der afjrene deres Børnepligt, idet man ikke med Sikkerhed veed, hvorvidt den almindelige Bestemmelse om Nødvendigheden af Tilladelse til at indgaae Ægtekab, finder Anvendelse paa disse, men vi have, som sagt, ikke troet ved denne Leilighed at burde trække dette Spørgsmaal frem. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget, idet jeg blot skal gjøre den Bemærkning, at der ved en Feilskrift fra min Side, i første Linie af § 2 er kommet til at staae militaire civile istedetfor civil-militaire Embedsmænd, men dette vil blive rettet til anden Behandling.

C. B. Nyholm: Min ærede Medforslagsstiller har, som det forekommer mig, paa en fuldkommen klar og udtømmende Maade ndtalt sig om, hvilke praktiske Ulemper dette Forslag vilde bidrage til at fjerne, og han har ligeledes dvælet ved, hvorledes det vilde bidrage